

Osobność

Piotr Rubik

Na końcu mnie jest świat. Chce za mnie żyć.
Na końcu mnie jest strach. Chce za mnie żyć.
Na końcu mnie kropla krwi. Chce za mnie żyć.
Chce za mnie żyć.
Chce za mnie żyć. Być mną!
Na końcu mnie jest zło. Chce za mnie żyć.
Na końcu mnie jest noc, jest sen.
Na końcu mnie jest ktoś , to chyba Ty.
Chcesz za mnie żyć.
Chcesz za mnie żyć. Być mną!

A ja? Gdzie to jest? Jaki len da połamać się?
Ja? Jak to gra? Jaki ton, akord, dźwięk to ma?
Twój puls w mojej krwi, moja wolność w wieszaniu Twym.
Chcesz za mnie żyć! Chcesz za mnie żyć. Być mną!

Na końcu mnie jest krzyk! Chce za mnie żyć.
Na końcu mnie jest śmiech i łzy...
Na końcu mnie ludzi tłum.
Chcą za mnie żyć.
Chcą za mnie żyć.
Chcą za mnie żyć. Być mną!

A ja? Gdzie to jest? Jaki len da połamać się?
Ja? Jak to gra? Jaki ton, akord, dźwięk to ma?
Twój puls w mojej krwi, moja wolność w wieszaniu Twym.
Chcesz za mnie żyć!
Chcesz za mnie żyć!
Zagłuszyć mnie!
Z miłością czymś!
Chcesz za mnie żyć!
Chcą za mnie żyć!
Załadnić głos!
Zagłaskać myśl

Na końcu mnie ludzi tłum!
Ucieknę im ! Pobiegnę w noc, osobność mą!